

tillade mig at søie min Anbefaling til den, der allerede er fremkommen for Lovforslaget. Kun er der endnu et Punkt, jeg kunde have lyst til at omtale. Det vil nemlig ses af den Dregning, som er gjort i Bilagene, at det foreliggende Forslag ikke blot er en formel Kodifikation, der op hæver den ældre Ret, men det gennemfører ogsaa en hel Række af materielle Forandringer, og maatte Noget kunde være betænkelig ved at se den store Mængde af disse og komme til at tænke paa al den Uleilighed, som det vilde forvolde dem, der overhovedet paa den ene eller den anden Maade skulle anvende den, og al den Ubehvemmelighed, som deraf kunde opstaa. Naar man imidlertid ser nærmere paa disse Forandringer, tror jeg, at denne Betænelighed til en vis Grad vil bortfalde. Der er for det Første en hel Række Forandringer, som kun ere en Udvidelse af Handfriheden, en Fritagelse for Forpligtelser og Forbud mod Noget, som man aldrig gjør. Man udsteder aldrig Bexler paa Thendehaveren, og der er ikke Spørgsmaal om, at man f. Ex. tager den fulde Bexerente, som nu er hjemlet. Naar man undtager alle disse Forandringer, som saaledes ikke kunde vække nogen Betænelighed, saa bliver der saa faa tilbage, at det forekommer mig, at det kun er et forholdsvis lille Offer, der bringes for at opnaa det store Gode, som Bexerrettens Enheds Gjennemførelse er; der forsaavidt vil være det naturlige Supplement til Møntenhedens Gjennemførelse, og med Haab om, at dette vil naas, skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Harald Hansen: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Landssthingsmand for 6te Kredts (W. Peterfen), har jeg egentlig Intet at tilføie. Jeg skal kun udtale, at jeg i Et og Alt slutter mig til det ærede Medlems Udtalelse, idet jeg med Hensyn til nogle Bestemmelser i enkelte Paragrafer forbeholder mig at komme tilbage dertil ved 2den Behandling, naar der foreligger Betænkning fra det Udvalg, som jeg ikke tvivler om vil blive nedfat i denne Sag.

Brasch: Jeg finder, at man stylder de forskjellige Regjeringer særdeles Tak for, at et saadant Forslag som det foreliggende er fremkommet, og ikke mindst den kongelig svenske Regjering, der har taget Snittativet dertil. Jeg er aldeles enig med de andre Medlemmer, der idag have udtalt sig om den foreliggende Sag, at det foreliggende Lovforslag er et Arbejde, som man i høi Grad maa paastjerne. Det kunde vel være, som der ogsaa er sagt af de foregaaende Talere, at der er Noget, som kunde bemærkes om Enkelthederne, men heller ikke jeg skal ved nærværende Leilighed berøre disse. Det forekommer mig, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er et fortrinligt Arbejde; men det er tillige et Bidnesbyrd om

— og i den Henseende tillader jeg mig at være noget i Modsatning til den ærede næstsidste Taler — at Frd. 18de Mai 1825 maa have været et rigtig godt Arbejde, siden de Afvigelser, der nu her foreligge som enelig Resultat af store Undersøgelser, ikke ere større. Jeg skal indrømme, at de foretagne Forandringer ere væsentlige Forbedringer, men at de i det Hele og Store ikke afvige grumme meget fra det, som den nævnte Forordning har fastslaaet, skal jeg tillade mig at tro. Jeg er ogsaa af samme Mening som den ærede sidste Taler, at dette Forslag vil komme i Udvalg, og at der da vil blive Leilighed til at udtale sig nærmere om det.

Formanden: Da Ingen yderligere i Debliffet ønsker Ordet, muligt af Hensyn til Udfigten til Udvalgs Nedsættelse, slutter jeg Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning, og vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

W. Peterfen: Nagtet jeg erkjender, at der neppe vil blive Forandringer at foretage af et Udvalg, tror jeg dog, at man maa sige, at denne Sag har en saa stor Bigtighed, at det vil være paasende, at man lader den gaa i Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at fremsætte noget andet, fattes det under Afstemning og vedtoges med 45 St. mod 4.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bexelsager og Bexelprotester.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2359 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Wagen: Jeg har ikke noget Videre at bemærke med Hensyn til de første syv Paragrafer, i alt Fald ikke noget Bæsentligt. Med Hensyn til § 8 forekommer det mig kun, at det Udtryk i Slutningen: „isøvrigt bør Arresten strax loelig forfølges“ er mindre heldigt, forsaavidt der ikke i det Foregaaende er Tale om Forsøgning; jeg mener altsaa, at der i dette Punkt kunde være en Forandring at foretage. Derimod har jeg adskillige Bemærkninger at knytte til § 9. Der er der jo givet den Bestemmelse, at den Paagældende, som har Krav paa Sikkerhedsstillelse ifølge Bexel-